

Візитка

Кафедра економіки підприємств



Гурток

«ЕФЕКТИВНЕ ІНВЕСТУВАННЯ»

Керівник гуртка: Крилова І.Г., к.е.н., доцент

Графік роботи гуртка

План роботи наукового гуртка

«Ефективне інвестування»

| День тижня | Чис/знам | Час | № аудиторії |
|------------|----------|------------------------------------|-------------|
| Вівторок | Чис/ - | 15 ⁰⁵ -16 ²⁵ | 108 М |

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО ВИКОНАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ РОБІТ

НАУКОВОГО ГУРТКА «ЕФЕКТИВНЕ ІНВЕСТУВАННЯ»

Навчальним планом підготовки бакалаврів та спеціалістів із спеціальностей "Менеджмент організацій" та "Облік і аудит" передбачено виконання індивідуальної роботи.

4.1. МЕТА ТА ЕТАПИ ПІДГОТОВКИ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ

Метою індивідуальної роботи є поглиблення і закріплення теоретичних знань з основних питань ефективності інвестицій та набуття студентами вмінь пов'язувати свої знання з практикою. Виконання індивідуальної роботи дає змогу студенту навчитися самостійно використовувати та узагальнювати теоретичні положення та інформаційні матеріали, формувати власні погляди стосовно невирішених проблем та обґрунтовувати висновки і пропозиції, спрямовані на розв'язання їх.

Основними етапами виконання індивідуальної роботи є:

1. Вибір теми та визначення завдань дослідження.
2. Добір та вивчення літературних джерел.
3. Складання плану роботи.
4. Написання та оформлення індивідуальної роботи.
5. Розробка теми в схемах та таблицях.
6. Складання тестів по темі.
7. Складання словника основних термінів по темі.

4.2. ВИБІР ТЕМИ ТА ПІДГОТОВКА ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ

Робота студента розпочинається з вибору теми індивідуальної роботи.

Тематика індивідуальних робіт з дисципліни

1. Ефективність інвестицій в освіту.
2. Регіональні аспекти іноземного інвестування.
3. Джерела інвестиційного капіталу та фактори їх формування.
4. Міжнародні інвестиції та їх систематизація.
5. Міжнародна інвестиційна інфраструктура.

6. Форми і методи регулювання інвестиційної діяльності.
7. Інвестиційні якості цінних паперів.
8. Аналіз іноземних інвестицій в економіку України.
9. Інвестиційна привабливість сільського господарства Миколаївської області.
10. Інвестиційна привабливість сільського господарства України.
11. Досвід капіталовкладень у розвинутих країнах.
12. Стан і проблеми іноземного інвестування в економіку України.
13. Оцінка інвестиційної привабливості регіонів.
14. Інвестиції в людський капітал.
15. Фактори розвитку міжнародного інвестування.
16. Методи оцінювання ефективності інвестицій.
17. Державне регулювання інвестиційної діяльності.
18. Аналіз соціальних аспектів інвестиційного проекту.
19. Розробка інвестиційного проекту, його складові.
20. Інвестиційний клімат.
21. Міжнародні інвестиційні рейтинги.
22. Керівництво реальними інвестиціями.
23. Керівництво фінансовими інвестиціями.
24. Бізнес-планування інвестиційного проекту.
25. Шляхи активізації інвестування.
26. Види та методи вимірювання ризиків.
27. Інноваційна форма інвестицій.
28. Інтелектуальні інвестиції.
29. Проблеми захисту прав інвесторів.
30. Спеціальні економічні зони, їх характеристика.
31. Інвестиції та зайнятість населення.

Студент може запропонувати і таку тему індивідуальної роботи, яка відсутня в рекомендованій тематиці. Однак таке рішення має бути погоджене з науковим керівником. Тема індивідуальної роботи вважається затвердженою, якщо вона погоджена з науковим керівником.

Підготовка індивідуальної роботи розпочинається з добору й вивчення літературних джерел і складання бібліографії. Методика опрацювання літератури залежить від характеру досліджуваної проблеми та індивідуальних особливостей студента. Спочатку доцільно ознайомитися з основною літературою (підручники, монографії, теоретичні статті), потім – з нормативними документами (указами Президента України, законами України,

постановами Кабінету Міністрів України тощо). Особливу увагу слід приділити періодичним виданням, в яких публікуються аналітична інформація та результати наукових досліджень.

Попереднє вивчення літературних джерел є підґрунтям для складання плану індивідуальної роботи. Він має включати в себе: вступ, три логічно пов'язаних між собою розділів, які дають змогу розкрити тему, та висновки. Орієнтовний план індивідуальної роботи наведено нижче. Студент може змінювати план індивідуальної роботи, але за погодженням з науковим керівником.

Написання тексту індивідуальної роботи здійснюється через систематизацію та обробку зібраних матеріалів по кожному розділу плану. На цьому етапі узагальнюються теоретичні положення, виконуються певні розрахунки, обґрунтовуються висновки та пропозиції, розробляється ілюстративний матеріал. Після необхідних доповнень та уточнень здійснюється остаточне оформлення роботи.

Орієнтовний план індивідуальної роботи

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. Сутність поняття....

РОЗДІЛ 2..Аналіз, основні показники.....

РОЗДІЛ 3. Перспективи і напрями вирішення (або удосконалення) ...

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

СХЕМИ ТА ТАБЛИЦІ

ТЕСТИ

СЛОВНИК ТЕРМІНІВ

4.3. СТРУКТУРА ТА ОБСЯГ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ

Індивідуальна робота мусить мати чітку логічну побудову з відповідними складовими елементами. Традиційно індивідуальна робота складається зі вступу, основної частини та висновків, окремо подаються схеми та таблиці, тести, словник термінів.

У *вступі* розкривають актуальність теми, дають оцінку сучасного стану досліджуваної проблеми з посиланням на певні літературні джерела, визначають мету і завдання, об'єкт і методи дослідження.

Основна частина роботи поділяється на кілька розділів. Перший з них, зазвичай, присвячується теоретико-методологічним питанням з досліджуваної теми. Другий – питанням аналізу досліджуваної проблеми, з використанням статистичних даних за останні три-п'ять років по досліджуваній темі по Україні в цілому та у розрізі областей (на прикладі однієї-двох областей). Якщо за специфікою теми навести статистичний матеріал неможливо – у розділі подаються відомості про методичні та методологічні основи здійснення аналізу розвитку досліджуваної проблеми. В третьому розділі необхідно обґрунтувати висновки і пропозиції щодо вирішення її.

У *висновках* стисло підсумовують результати дослідження. Тут містяться висновки й пропозиції, що показують, якою мірою досягнуто мету дослідження та вирішено завдання, поставлені у вступі.

Схеми та таблиці мають бути побудовані таким чином, щоб повністю розкрити основні положення по темі (як резюме).

Тести (лише один вірний варіант відповіді, який вказується) повинні відображати в повній мірі зміст теми.

Термінологічний словник (глосарій). На основі опрацьованого теоретичного матеріалу в основній частині роботи студент самостійно складає словник термінів, які всі згадуються по тексту індивідуальної роботи.

Обсяг індивідуальної роботи – 20-25 сторінок формату А4 комп'ютерного набору. Приблизний обсяг структурних складових тексту індивідуальної роботи (кількість сторінок): вступ – 1-1,5, основна частина – 17-21, висновки – 2-2,5.

Обсяг схем та таблиць – не менше двох; тестів – не менше десяти; термінологічний словник – не менше десяти термінів.

4.4. ОФОРМЛЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ

Індивідуальна робота має бути написана українською мовою й правильно оформлена. Текст роботи має розміщуватися з одного боку аркуша паперу. Шрифт – Times New Roman. Розмір шрифту – кегль 12. Береги: зверху та знизу – 2 см, зліва – 3 см, справа – 1,5 см. Міжрядковий інтервал – 1,5.

Роботу комплектують у такій послідовності: титульний аркуш (титул), зміст, вступ, основна частина, висновки, список літератури, додатки (в разі потреби), схеми та таблиці, тести, економічний диктант.

Нумерація сторінок має бути наскрізною: номер сторінки проставляють арабськими цифрами у її правому верхньому кутку, проте на титульному аркуші (перша сторінка роботи) номер сторінки не проставляють.

Формули слід нумерувати арабськими цифрами. Порядковий номер вказують у круглих дужках праворуч від формули. Він має складатися з номера розділу, через крапку, та порядкового номера формули в даному розділі. Наприклад, (3.1) означає: перша формула в третьому розділі.

Розрахунки, які наводяться в тексті, доцільно давати у вигляді таблиці, дані якої мають бути обов'язково проаналізовані в роботі. Кожна таблиця мусить мати заголовок, який відображає її зміст. Нумерація таблиць здійснюється таким чином: праворуч над заголовком пишуть слово «Таблиця» та її порядковий номер. Номер таблиці складається з номера розділу та, через крапку, порядкового номера таблиці в даному розділі. Наприклад: Таблиця 2.1 – перша таблиця другого розділу. Якщо таблиця має продовження на наступній сторінці, то пишуть: Продовження табл. 2.1. У разі, коли показники, які містяться в таблиці, мають однакову одиницю виміру, то їх виносять у заголовок таблиці (наприклад: Розподіл трудових ресурсів, тис. чол.); коли ж вони різні, їх розміщують у спеціальній графі та відповідних рядках таблиці.

Ілюстративний матеріал у формі схем, діаграм, графіків тощо оформляється таким чином: під ілюстрацією пишуть слово «Рис.» і проставляють номер, який складається з номера розділу та, через крапку,

порядкового номера ілюстрації у даному розділі. Наприклад: Рис. 2.1 – перший рисунок другого розділу.

У тексті обов'язково мають бути зроблені посилання на джерела, з яких були запозичені цифрова інформація і цитати, наведені в індивідуальній роботі. Посилання на джерела рекомендується здійснювати за допомогою квадратних дужок, в яких проставляються порядковий номер джерела зі списку використаної літератури та відповідна сторінка. Наприклад: [8, с. 12].

Список використаної літератури складають у такій послідовності:

1. Укази Президента України.
2. Закони Верховної Ради України.
3. Постанови Кабінету Міністрів України.
4. Доповіді та виступи керівників держави.
5. Спеціальна література з теми індивідуальної роботи (за прізвищами авторів книг, брошур, статей, назвами збірників в алфавітному порядку).

У списку літератури слід вказати:

для книг – прізвище (прізвища) та ініціали автора (авторів), назву книги, місто, видавництво, рік видання;

для статей – прізвище (прізвища) та ініціали автора (авторів), назву статті, назву журналу, рік видання, його номер, номери сторінок, у межах яких надруковано статтю.

Додатки до індивідуальної роботи оформляються таким чином: посередині сторінки з великої букви пишуть слово «Додаток» і велика літера, що позначає додаток. Послідовність розміщення додатків визначається черговістю посилань на них у тексті роботи. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки за винятком літер Ґ, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь.

Індивідуальна робота має бути зброшурована і подана на кафедру в установлений термін. Вона розглядається науковим керівником, який визначає оцінку у балах. Якщо студент не погоджується з отриманою оцінкою, йому пропонується захист роботи.